

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 25 oktober 2006

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Justitie

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

30419 Uitvoering van richtlijn nr. 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 24 oktober 2006 aangenomen door de Tweede Kamer. SP, PvdA, D66, Groep Wilders, VVD, CDA, ChristenUnie, SGP, LPF en Groep Van Oudenallen stemden voor.

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel III

18 (Douma en Jan de Vries)

Indieners zijn van oordeel dat artikel 12, tweede lid, van de richtlijn betreffende het openbaar overnamebod (2004/25/EG) voor beursgenoteerde ondernemingen geen verplichting met zich meebrengt om de (eerdere) keuze voor een beschermd karakter te agenderen voor de algemene vergadering van aandeelhouders en/of een voorstel daartoe aan de algemene vergadering van aandeelhouders voor te leggen. Er is ook vanwege de vrijheid van inrichting van de statuten geen aanleiding om beursgenoteerde ondernemingen bij wet te verplichten tot het agenderen van de toepassing van de artikelen 9 en 11 van de richtlijn.

Wanneer een onderneming besluit een nieuwe beschermingsconstructie in te stellen of een bestaande beschermingsconstructie ongedaan te maken kan dat door statutenwijziging, waarover besluitvorming plaats vindt door de algemene vergadering van aandeelhouders. De indieners sluiten zich daarbij aan bij de overwegingen van de regering in de nota naar aanleiding van het verslag (30 419, nr. 8, blz. 34).

De regering heeft in het wetgevingsoverleg ook verwezen naar overweging 18 van de richtlijn. Deze overweging spreekt uit dat het van belang is dat de beschermingsconstructies van een onderneming transparant zijn en op gezette tijden in een verslag aan de algemene

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

vergadering van aandeelhouders worden voorgelegd. Uit deze overweging kan naar het oordeel van de indieners ook geen plicht tot het agenderen of het doen van voorstel worden gelezen. Het jaarverslag is daarvoor het geëigende middel. In bepaling IV 3.9 van de Code Tabaksblat is dit reeds opgenomen: «Het bestuur geeft in het jaarverslag een overzicht van alle uitstaande of potentieel inzetbare beschermingsmaatregelen tegen een overname van zeggenschap over de vennootschap en geeft daarbij aan onder welke omstandigheden deze beschermingsmaatregelen naar verwachting kunnen worden ingezet». Indieners vinden daarom een expliciete wettelijke regeling ook overbodig.

Tenslotte wijzen de indieners erop dat aandeelhouders zelfstandig de mogelijkheid hebben om overeenkomstig artikel 2:114a BW onderwerpen voor de algemene vergadering van aandeelhouders te agenderen. Dat geldt ook voor voorstellen rond beschermingsconstructies. Er is daarom ook vanuit die optiek geen reden om in artikel III een bijzondere regeling te treffen voor de wijze van agendering of besluitvorming over beschermingsconstructies. Met dit amendement wordt daarom het wetsvoorstel op dit onderdeel teruggebracht naar de staat waarin het verkeerde voor de derde nota van wijziging.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, CDA, ChristenUnie, SGP en Groep Van Oudenallen

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel I, onderdeel B, artikel 6b, eerste lid, onderdeel c 10 (Blok)

Een stichting die beschermingspreferente aandelen verkrijgt in het geval van een vijandig overnamebod op de doelvennootschap wordt op grond van artikel 6b, lid 1, onderdeel c, Wte 1995 vrijgesteld van de plicht een openbaar bod uit te brengen op alle aandelen van de doelvennootschap wanneer deze stichting (a) onafhankelijk is en (b) de aandelen voor een periode van niet langer dan twee jaar mag houden. De termijn van twee jaar wordt te lang bevonden. Deze termijn is langer dan die in het in 1997 ingediende (en inmiddels ingetrokken) wetsvoorstel doorbreking beschermingsconstructies (kamerstukken 25 732), waarin was geregeld dat een persoon die ten minste 70 procent van het oorspronkelijke kapitaal verschaft na ten minste een jaar via de rechter beschermingsconstructies kan (laten) ontmantelen. Bij de bepaling van de 70 procent tellen beschermingspreferente aandelen niet mee. Daarbij komt dat na inwerkingtreding van onderhavig wetsvoorstel Bijlage X van het Fondsenreglement van Euronext Amsterdam wordt geschrapt, waardoor een aandeelhouder van een vennootschap die (een optie op) beschermingspreferente aandelen heeft uitgegeven, in een ongunstigere positie komt te verkeren. Het amendement strekt er toe de maximale termijn waarin beschermingspreferente aandelen mogen uitstaan om als stichting niet verplicht te worden tot het uitbrengen van een openbaar bod op alle aandelen van de doelvennootschap te beperken tot zes maanden. Deze termijn van zes maanden sluit goed aan bij «best practices» in de markt (o.a. Aegon en Numico).

Verworpen. Voor: D66, Groep Wilders, VVD, SGP, LPF en Groep Van Oudenallen

Artikel II, onderdeel A (0A en 00A)

Artikel II, onderdeel A, artikel 359b

Artikel IX

16→17 (Blok)

Op dit moment is het stemrecht op aandelen (van welke soort dan ook) verplicht gekoppeld aan hun nominale waarde (artikel 2:118 en 228 BW).

In de praktijk werken veel ondernemingen met financieringspreferente aandelen. De waarde waarvoor dergelijke aandelen worden uitgegeven – de reële waarde van hun kapitaalbreng – behoeft op het moment van uitgifte niet gelijk te zijn aan de waarde – de beurskoers – van de gewone aandelen. Bovendien zal de waarde van de beide soorten aandelen na het tijdstip van emissie van de financieringspreferente aandelen uit elkaar gaan lopen, door de fluctuaties in de beurskoers van de gewone aandelen.

Bij latere emissies van gewone aandelen zal de waarde van de beide soorten aandelen dan ook bijna zeker verschillen. Toch mag het verschil in kapitaalbreng niet tot uitdrukking worden gebracht in het aan de aandelen verbonden stemrecht; dat moet immers bij wet aan de nominale waarde van de aandelen zijn gekoppeld.

De Commissie Tabaksblat heeft deze evenredigheid tussen kapitaalbreng en zeggenschap – ten gunste van de gewone aandeelhouders – eveneens willen nastreven en is gekomen tot best practice bepaling IV.1.2: «Het stemrecht op financieringspreferente aandelen wordt gebaseerd op de reële waarde van de kapitaalbreng. Dit geldt in ieder geval bij de uitgifte van financieringspreferente aandelen».

De toevoeging van een nieuw lid 3a aan de artikelen 118 en 228 van boek 2 Burgerlijk Wetboek beoogt de aanbeveling van de Commissie Tabaksblat te implementeren.

De wijzigingen in het voorgestelde artikel 359b beogen het door de wetgever onbedoelde gevolg te voorkomen dat financieringspreferente aandeelhouders in deze specifieke situaties meer stemrechten verkrijgen dan zij gewoonlijk hebben, waardoor zij een beschermingsfunctie krijgen.

De wijziging in artikel IX is bedoeld om een overgangstermijn van bijvoorbeeld acht maanden te creëren.

Verworpen. Voor: D66, Groep Wilders, Groep Eerdmans/Van Schijndel, VVD, ChristenUnie, SGP en LPF

Artikel I, onderdeel B, artikel 6l

Artikel I, onderdeel B, artikel 6a

11→14 (Blok en Jan de Vries)

In artikel 6l Wte 1995 krijgt de Minister de bevoegdheid vrijstellingen te verlenen van (onder andere) de verplichting tot het uitbrengen van een openbaar bod op alle aandelen van de doelvennootschap. Een ministeriële regeling wordt hiervoor geen geschikt instrument geacht. Bescherming van de minderheidsaandeelhouder door middel van een verplicht bod (de kern van de Overnamerichtlijn) is zeer fundamenteel.

Niet voor niets heeft het kabinet de voorstellen voor de vrijstellingen momenteel op het niveau van formele wet opgenomen (artikel 6b Wte 1995). Het ligt dan ook in de rede een mogelijke toekomstige uitbreiding van de vrijstellingen middels algemene maatregel van bestuur met voorhangprocedure te regelen.

Ingetrokken

Artikel II, onderdeel A

13 (Douma en Jan de Vries)

De aanvankelijke doelstelling om via een EU-richtlijn een Europees gelijk speelveld te scheppen op het terrein van beperking van beschermingsconstructies is niet gehaald. De huidige richtlijn laat de keuze aan de lidstaten. In Nederland bestaat de mogelijkheid door middel van certificering van aandelen volmacht te verstrekken tot het uitoefenen van stemrecht. Beperking van deze mogelijkheid is zowel ongewenst als onnodig.

Het ontnemen van de mogelijkheid tot het gebruik van certificering van aandelen als beschermingsconstructie is ongewenst, zowel omdat andere landen niets lijken te doen aan het opruimen van beschermingsconstructies en aldus een ongelijk speelveld dreigt te ontstaan. Ongewenst is het tevens omdat de activiteiten van bijvoorbeeld hedge funds laten zien dat het optreden van dergelijke hedge funds in sommige gevallen ook ondernemings- en maatschappelijke belangen kunnen schaden. Een bepaalde mate van bescherming kan dus verdedigbaar zijn.

Het artikel is bovendien onnodig. De aanbevelingen van de Commissie Tabaksblat vragen ondernemingen om daar zo min mogelijk gebruik van te maken («comply») en vraagt ondernemingen die dat wel doen uit te leggen waarom zij van die aanbeveling afwijken («explain»). Die Code Tabaksblat is wettelijk verankerd. In feite is hier dus gekozen voor een vorm van niet-vrijblijvende zelfregulering. Aanvullende wetgeving om bescherming tegen een vijandige overname door een verbod op gebruikmaking van certificering van aandelen onmogelijk te maken is voorts overbodig omdat in voorkomende gevallen de beschermende werking door een uitspraak van de Ondernemingskamer teniet kan worden gedaan. Misbruik wordt aldus voorkomen.

Ingetrokken

Artikel II, onderdeel B, artikel 359c, eerste lid

Artikel II, onderdeel B, artikel 359c, vierde en vijfde lid

7 (Blok en Douma)

De bedoeling van Richtlijn nr. 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod (PbEU L 142) (hierna: overnamerichtlijn) is het creëren van een gelijk Europees speelveld m.b.t. (vijandige) openbare biedingen. Het voorliggende wetsvoorstel creëert dat gelijke Europese speelveld niet. Veel buitenlandse vennootschappen worden effectief beschermd tegen (vijandige) overnames langs wegen die in Nederland niet gebruikelijk zijn. Te denken valt aan een overheid of door haar gecontroleerde organisaties die substantieel pakket aandelen houden. Daarnaast hebben we in het recente verleden verschillende voorstellen tot gelegenheidswetgeving gezien waarmee nationale ondernemingen beschermd werden tegen overnames.

Ook nationale toezichthoudende instanties kunnen de facto een blokkade zijn voor buitenlandse bidders. Te denken valt aan een nationale bank die extra barrières opwerpt tegenover buitenlandse bidder, of een toezichthouder op de energie- of telecomsector die een hoge prijsstelling op de thuismarkt toestaat en daarmee een ruime overnamekas faciliteert. Het amendement strekt ertoe dat een in Nederland gevestigde doelvennootschap die van mening is dat de overnemende partij op bovenbeschreven wijze feitelijk zelf beschermd is tegen buitenlandse overnames niet verplicht is haar eigen beschermingsconstructie na 6 maanden te laten vallen. De bescherming van de bidder kan blijken uit de omstandigheid dat hij artikel 9 lid 1 of lid 2 of artikel 11 van de overnamerichtlijn niet toepast of uit een andere omstandigheid die de bidder in staat stelt om een openbaar bod te (doen) frustreren. Daarbij kan de Nederlandse doelvennootschap een brede uitleg hanteren. Ook indien de bidder zelf niet beschermd is, maar aannemelijk is dat zij optreedt namens een vennootschap die dit wel

is, is de Nederlandse doelvennootschap niet verplicht op grond van de doorbraakregel haar beschermingsconstructie op te geven. Een en ander volgt uit het nieuw voorgestelde lid 4. Het frustreren van een openbaar bod door de vergadering van aandeelhouders van de bieder, geldt overigens niet als omstandigheid op grond waarvan de bieder als «beschermd» kan worden aangemerkt.

Kenmerkend een openbaar bod is namelijk dat de aandeelhouders de vrijheid hebben te bepalen of ze het bod al dan niet aanvaarden, mede aan de hand van hun beoordeling van de geboden prijs of ruilverhouding en eventuele andere voorwaarden. De enkele omstandigheid dat aandeelhouders een openbaar bod hebben afgewezen, maakt daarom nog niet dat de (buitenlandse) vennootschap als «beschermd» kan worden aangemerkt in de zin van lid 4. Het nieuwe lid 5 bepaalt dat de ondernemingskamer bevoegd is te oordelen over geschillen over de toepassing van de doorbraakregel, zoals geregeld in lid 1 tot en met 3, of de toepassing van de in lid 4 opgenomen uitzondering op doorbraakregel. De woorden «onderscheidenlijk lid 6» die in het oorspronkelijk voorgestelde lid 1 waren opgenomen, kunnen hierdoor vervallen.

Ingetrokken

Artikel III

12 (Blok)

Het amendement strekt tot de verplichting voor het bestuur van een beursgenoteerde vennootschap om binnen een termijn van zes maanden na de inwerkingtreding van de wet een voorstel voor te leggen aan de aandeelhouders over het al dan niet toepassen van de artikelen 9 en 11 van de overnamerichtlijn (welke zijn geïmplementeerd in artikel 2:359b BW). Een soortgelijke verplichting was opgenomen in de Wet van 9 juli 2004 tot wijziging van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met aanpassing van de structuurregeling (Stb. 370), teneinde het bestuur van vennootschappen die vrijwillig het structuurregime toepassen te verplichten met de aandeelhouders te overleggen over de voor- en nadelen van de voortzetting van de vrijwillige toepassing van het structuurregime. Deze regeling heeft in de praktijk goed gewerkt.

Aandeelhouders hebben in de praktijk niet de mogelijkheid om zelf een voorstel te doen om de statuten van de vennootschap zo in te richten dat zij de artikelen 9 en 11 van de Overnamerichtlijn weerspiegelen. Veelal is een voorstel tot statutenwijziging voorbehouden aan het bestuur, aan de raad van commissarissen of aan de vergadering van prioriteitsaandeelhouders.

Aandeelhouders hebben op deze wijze geen reële mogelijkheid om een voorstel te doen tot wijziging van de statuten op het terrein van de inzet van potentiële beschermingsconstructies. Het amendement strekt overigens niet tot de verplichting tot het voorstellen van het opheffen van beschermingsconstructies, maar tot het voeren van een discussie met de aandeelhouders in de algemene vergadering over de voor- en nadelen van het handhaven van de beschermingsconstructies die de vennootschap heeft of kan inzetten in het geval van een vijandig openbaar bod.

Ingetrokken